

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 8017200291
Dátum vydania rozhodnutia: 16.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8017200291.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: L. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A. XXXX/XX, XXX XX N., právne zastúpený: JUDr. Svätoslav Vaško, advokát, so sídlom Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: 1/ Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, 2/ Generálny štáb Ozbroyených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, 3/ Náčelník Generálneho štábu Ozbroyených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu Ozbroyených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO zo dňa 12.01.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaných v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/32/2018-171 zo dňa 24. apríla 2019 v spojení s doplniacim rozsudkom č. k. 31S/32/2018-221 zo dňa 29. júla 2020 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti doplnaciemu rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/32/2018-221 zo dňa 29. júla 2020, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/32/2018-171 zo dňa 24. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/32/2018-171 zo dňa 24. apríla 2019 v spojení s doplniacim rozsudkom č. k. 31S/32/2018-221 zo dňa 29. júla 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“, aj „krajský súd“) rozsudkom č. k. 31S/32/2018-171 zo dňa 24. apríla 2019 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) v konaní proti žalovanému označenému v záhlaví tohto rozsudku - Generálny štáb Ozbroyených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu Ozbroyených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO zo dňa 12.01.2017 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“), ktorý zamietol odvolanie profesionálneho vojaka kpt. v zálohe - žalobcu, doručené

riadiťovi personálneho úradu dňa 11.10.2016, a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 64477 zo dňa 14.09.2016 (ďalej aj „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu“), zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

2. Doplniacím rozsudkom č. k. 31S/32/2018-221 zo dňa 29.07.2020 (ďalej aj „doplniací rozsudok“) krajský súd doplnil záhlavie napadnutého rozsudku o uvedenie ďalších žalovaných nasledovne:

„1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom obrany SR, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava
3/ Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava.“

3. Doplniacím rozsudkom krajský súd zároveň doplnil výrok napadnutého rozsudku nasledovne: „Súd konanie voči žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 3/ zastavuje.“

4. V záhlaví doplniaceho rozsudku označil ako žalovaného v rade 2/ Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

5. V napadnutom rozsudku správny súd poukázal na ust. § 177 ods. 1, § 178 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 písm. c/, § 83 ods. 1 písm. c/ a § 93 ods. 1 písm. b/, § 94 ods. 1 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon č. 281/2015 Z. z.“) a konštatoval, že personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 6477 zo dňa 14.09.2016 bol žalobca podľa § 83 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 134 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe z dôvodu, že porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka tým, že požil alkoholické nápoje v služobnom čase, a ktorého služobný pomer sa skončil dňom doručenia rozhodnutia 26.09.2016. V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že dňa 10.06.2016 v objekte Vojenského útvaru 1090 Topoľčany príslušníkmi Policajného zboru SR a vojenskej polície bol podrobený vykonaniu dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu, kde v čase o 14:08 hod. mu bola nameraná hodnota 0,25 mg/l (0,52 ‰) alkoholu v dychu, pri opakovaných skúškach mu bola v čase o 14:29 hod. nameraná hodnota 0,24 mg/l (0,50 ‰) alkoholu v dychu a v čase o 14:50 hod. hodnota 0,19 mg/l (0,40 ‰) alkoholu v dychu. Dychové skúšky boli vykonané certifikovaným prístrojom AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo: A409029, pričom menovaný ich výsledky potvrdil svojim podpisom. Z odborného vyjadrenia č. 18/2016 zo dňa 7. júla 2016, ktorá spracovala znalkyňa MVDr. Lýdia Slosarčíková, odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia jednoznačne vyplýva, že pozitívne výsledky merania dychových skúšok u menovaného boli spôsobené užitím alkoholu. Na základe vyššie uvedených skutočností vypracoval veliteľ dňa 02.08.2016 návrh na prepustenie menovaného zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe podľa § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z., pretože porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z., ktorou veliteľ navrhuje menovaného prepustiť podľa § 83 ods. 1 písm. c/ s použitím § 134 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z.. Menovaný bol s návrhom na prepustenie a jeho prílohami oboznámený dňa 02.08.2016, pričom ho odmietol podpísať. Na základe uvedeného bol menovaný dňa 26.08.2016 oboznámený s návrhom na prepustenie a jeho prílohami, čo potvrdil svojim podpisom.

6. Správny orgán v závere prvostupňového rozhodnutia uviedol, že riaditeľ personálneho úradu preskúmal návrh na prepustenie menovaného zo služobného pomeru profesionálneho vojaka spolu s jeho prílohami v celom rozsahu, zhodnotil predložené materiály, a to tak jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach. Z objektivizovaného skutkového stavu a spojitosti s citovanými ustanoveniami všeobecných záväzných predpisov bolo podľa správneho orgánu preukázané listinnými dôkazmi, že menovaný dňa 10.06.2016 požil alkoholické nápoje v služobnom čase, čím svojim konaním naplnil skutkovú podstatu obligatórneho dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru uvedeného v § 83 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 134 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. Proti personálnemu rozkazu podal žalobca odvolanie. O odvolaní rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO zo dňa 12.01.2017 tak, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okrem iného odvolací orgán uviedol, že tvrdenie odvolateľa o nevedomosti úmyselného ani

nedbanlivostného požitia alkoholických nápojov, pričom odvolateľ mal za to, že požil liečivá, ktoré neovplyvňovali výkon jeho služby, považoval za zľahčujúce a účelové. Dikcia ustanovenia § 83 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. v spojení s ustanovením § 134 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. je obligatórneho charakteru a riaditeľ personálneho úradu nemal po splnení hmotnoprávnej podmienky prepustenia zo služobného pomeru, ktorou je požitie alkoholických nápojov v služobnom čase, možnosť ponechať odvolateľa v služobnom pomere. Zákon mu ukladal povinnosť odvolateľa zo služobného pomeru prepustiť v lehotách v zmysle ustanovenia § 94 ods. 1 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z. z. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, bol podľa názoru žalovaného napadnutý personálny rozkaz vydaný a doručený v zákonom stanovených lehotách.

7. Žalobca v žalobe namietal, že lehota podľa § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z. zanikla z dôvodu, že k porušeniu základnej povinnosti profesionálneho vojaka došlo požitím alkoholického nápoja v služobnom čase dňa 10.06.2016. Návrh na prepustenie profesionálneho vojaka - žalobcu bol spracovaný dňa 02.08.2016. K tejto námietke správny súd uviedol, že predložený administratívny spis obsahuje výsledky dychových skúšok AlcoQuantum 6020 plus vykonaných dňa 10.06.2016 u kpt. L.. H. B., príslušníka VÚ 1090 Topoľčany. Dňa 10.06.2016 o 14:08:34 hod. nameraná hodnota 0,25 mg/l, o 14:29:34 hod. nameraná hodnota 0,24 mg/l a o 14:50:17 hod. nameraná hodnota 0,19 mg/l. Prítomnosť alkoholu v krvi dňa 10.06.2016 bola vykonaná za prítomnosti zástupcu náčelníka štábu A.. L.. A. N.. Z vykonaných dychových meraní je podľa správneho súdu nesporné, že žalobca v služobnom čase požil alkoholický nápoj.

8. Návrh na prepustenie bol spracovaný a predložený dňa 05.08.2016 Personálnemu úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Prvostupňový správny orgán pochybil, keď si neúplne zistil skutkový stav, a to, že návrh na prepustenie nebol spracovaný v lehote uvedenej v § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z., t. j. nebola dodržaná subjektívna lehota 30 dní od zistenia dôvodu na prepustenie. Lehota na podanie návrhu uplynula už dňa 10.07.2016 a návrh bol spracovaný až dňa 05.08.2016. Správny súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán vec nesprávne právne posúdil, keď začal konanie o prepustení žalobcu po uplynutí stanovenej lehoty a z uvedeného dôvodu vydal nezákonné rozhodnutie.

9. Správny súd nosnú žalobnú námietku vyhodnotil ako dôvodnú, a preto rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP. Ďalšie námietky žalobcu uplatnené v žalobe nemali vplyv na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto ich súd neposudzoval. O trovách konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 SSP.

10. Následne správny súd dopĺňacím rozsudkom rozhodol vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ (už vo vzťahu ku všetkým žalovaným) tak, ako ich žalobca označil v správnej žalobe, v ktorej označil žalobcu v rade 1/ Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, žalovaného v rade 2/ Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky, žalovaného 3/ Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky (ďalej „žalovaný 1/, žalovaný 2/, žalovaný 3/“).

11. V dôvodoch dopĺňacieho rozsudku poukázal na § 180 ods. 1, § 97 ods. 1 a § 99 písm. b/ SSP a konštatoval, že v zmysle ustálenej judikatúry nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu nebráni súdu, aby konal so správne identifikovaným žalovaným, pokiaľ táto skutočnosť vyplýva zo samotnej žaloby a aby žalovaný správny orgán bol aj správne označený v písomnom vyhotovení rozhodnutia súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11.08.2010, sp. zn. 2Sž/2/2010). Pokiaľ je za žalovaného označený nesprávny subjekt, ak z obsahu spisu vyplýva, ktorý orgán je žalovaným, súd ho správne označí v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Pravdepodobne z dôvodu právnej istoty žalobca označil ako žalovaného tri subjekty. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva spôsob tvorby záhlavia súdneho rozhodnutia, a to tak, že v prípade rozhodovania jednej osoby ako odvolacieho orgánu sa uvádza v záhlaví ako žalovaný názov správneho orgánu, napr. Ministerstvo vnútra SR, Sociálna poisťovňa, ústredie a až v označení konania osoba, ktorá rozhodla o odvolaní alebo rozklade, napr. rozhodnutie generálneho riaditeľa, ministra atď. Vzhľadom na to, že prvostupňový správny orgán - Personálny úrad Ozbrojených síl Slovenskej republiky, Liptovský Mikuláš má sídlo na území Žilinského kraja, vo

viacerých konaniach vedených na tunajšom súde figuruje ako žalovaný Generálny štáb Ozbrojených síl SR s tým, že sa preskúmava rozhodnutie náčelníka a právne služby vykonáva Ministerstvo obrany SR, sekcia legislatívy a práva, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava. Ako príklad uviedol krajský súd vec vedenú na tamojšom súde pod sp. zn. 21S/116/2015, na najvyššom súde pod sp. zn. 10Sžo/15/2016.

12. Krajský súd uviedol, že pri označení žalovaného postupoval v súlade s ustálenou judikatúrou a s ustálenou súdnou praxou a zároveň konal so správne určeným žalovaným správny orgánom. Poukázal na skutočnosť, že k určeniu žalovaného sa vyjadril aj samotný Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Nds/7/2017 zo dňa 13.12.2017, bod 14: „predmetom preskúmania je rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. k. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO z 12. januára 2017“. Vzhľadom na to, že žalobca označil nesprávne ako žalovaných aj ďalšie dva subjekty, a to žalovaného v rade 1/ a v rade 3/, súd konanie voči týmto nesprávne identifikovaným subjektom zastavil, keďže neboli pasívne procesne legitimovaní v zmysle § 180 ods. 1 SSP. Jedná sa o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, a preto súd konanie voči žalovaným v rade 1/ a v rade 3/ zastavil. Predmetom prieskumu v správnom súdnictve je vždy len rozhodnutie konkrétneho žalovaného, nie je možné, aby jedno rozhodnutie vydali viaceré orgány.

II.

Kasačná sťažnosť

13. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej v zmysle dopĺňujúceho rozsudku označený ako „žalovaný v rade 2/“, alebo „sťažovateľ 1/“), písomným podaním zo dňa 13.06.2019 z dôvodov § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď mal za to, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. V kasačnej sťažnosti poukázal na to, že žalovaný vo vyjadrení z 21.08.2018 vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v 1. a 2. rade, ktorú odôvodnil s poukazom na § 4 písm. d/ SSP, § 6 ods. 1 SSP, § 32 ods. 1 a 2 SSP, § 35 ods. 1 a 2 SSP, § 180 ods. 1 prvá veta SSP a § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z. s tým, že v predmetnej právnej veci orgánom verejnej správy, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku, bol náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR, a teda bol odvolacím orgánom, ktorému osobitný predpis, a to zákon č. 281/2015 Z. z. zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby, t. j. žalobcu, v oblasti verejnej správy.

15. Žalovaný poukázal na list č. PÚ-117-64/2016-OddSŠS z 10.11.2016, prostredníctvom ktorého bol žalobca informovaný, že „(...) Vášmu odvolaniu som v rámci autoremedúry nevyhovел a Vaše odvolanie som podľa § 57 ods. 2 správneho poriadku predložil odvolaciemu orgánu, ktorým je náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky,“ ďalej na podanie označené ako „Zaslanie podkladov k vyjadreniu“ č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO z 30. novembra 2016, z ktorého vyplýva, že „oznamujem Vám, že dňa 14.11.2016 mi bolo ako druhostupňovému správne orgánu príslušnému rozhodnúť vo veci, doručené spolu so spisovým materiálom Vaše odvolanie. (...) Vyššie uvedeným dňom som ako správny orgán uvedený v § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z. začal odvolacie konanie (...)“, pričom toto podanie podpísal náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR, ako aj na podanie označené ako „Žiadosť o predloženie listín potrebných na vykonanie dôkazov“ č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO z 21. decembra 2016, kde je uvedené nasledovné: „Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky ako vecne príslušný správny orgán podľa § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z. (...)“. V neposlednom rade žalovaný poukazuje na samotné žalobou z 22. marca 2017 napadnuté rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO z 12. januára 2017, v ktorého úvodnej stati je uvedené nasledovné: „Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky ako vecne príslušný správny orgán (...)“.

16. Sťažovateľ 1/ dôvodil, že je práve povinnosťou žalobcu správne označiť žalovaný orgán verejnej správy, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku. Zastáva názor, že náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR je tým orgánom, ktorý napadnuté rozhodnutie č. KaGŠ-147/3-185/2016-

PravO z 12. januára 2017 o riadnom prostriedku vydal, a preto jedine on môže vystupovať ako žalovaný v predmetnej právnej veci, nakoľko mu priamo zákon č. 281/2015 Z. z. zo 14. septembra 2016. Len náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR disponuje procesnou subjektivitou a procesnou spôsobilosťou zákonom mu v tejto veci danou.

17. Nakoľko žalobcom označený žalovaný v 1. rade - „Slovenská republika zastúpená Ministerstvom obrany“, ako aj žalovaný v 2. rade - „Generálny štáb Ozbrojených síl SR“, nie sú v zmysle § 180 ods. 1 prvá veta SSP orgánmi verejnej správy, ktoré rozhodovali o riadnom opravnom prostriedku, pričom taktiež nemajú postavenie odvolacieho orgánu podľa § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z., sťažovateľ 1/ namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade, a tvrdil, že nemôžu vystupovať ako účastníci tohto konania na strane žalovaných. V kontexte uvádzaných súvislostí žalovaný z týchto dôvodov žiadal žalobu z 22.03.2018 voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade zamietnuť.

18. V tejto súvislosti žalovaný poukázal, že počas celého konania sa konajúci súd s námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade ako aj žalovaného v 2. rade žiadnym spôsobom nevysporiadal, a to ani v rozsudku z 24.04.2019. V predmetnom rozsudku je ako žalovaný subjekt označený už len Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky, teda v zmysle žaloby z 22.03.2017 žalovaný v 2. rade, čo podľa názoru žalovaného nie je správne.

19. Sťažovateľ ďalej namieta, že Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 31S/32/2018 na strane 5 a 6 uviedol, že „žalobca v žalobe namieta, že lehota podľa § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z. zanikla z dôvodu, že k porušeniu základnej povinnosti profesionálneho vojaka došlo požitím alkoholického nápoje v služobnom čase dňa 10.06.2016. Návrh na prepustenie profesionálneho vojaka - žalobcu bol spracovaný dňa 02.08.2016. K tejto námietke súd udal, že predložený administratívny spis obsahuje výsledky dychových skúšok AlcoQuantom 6020 plus vykonaných dňa 10.06.2016 u G.. L.. H. B., príslušníka VÚ 1090 Topoľčany. Dňa 10.06.2016 o 14:08:34 hod. nameraná hodnota 0,25 mg/l, o 14:29:34 hod. nameraná hodnota 0,24 mg/l a o 14:50:17 hod. nameraná hodnota 0,19 mg/l. Prítomnosť alkoholu v krvi bola vykonaná za prítomnosti zástupcu náčelníka štábu A.. L.. A. N. dňa 10.06.2016. Z vykonaných dychových meraní je nesporné, že žalobca v služobnom čase požil alkoholický nápoj.

20. Návrh na prepustenie bol spracovaný a predložený personálnemu úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky dňa 05.08.2016. Prvostupňový správny orgán pochybil, keď si neúplne zistil skutkový stav, a to, že návrh na prepustenie nebol spracovaný v lehote uvedenej v § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z., t. j. nebola dodržaná subjektívna lehota 30 dní od zistenia dôvodu na prepustenie. Lehota na podanie návrhu uplynula už dňa 10.07.2016 a návrh bol spracovaný až dňa 05.08.2016. Správny súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán vec nesprávne právne posúdil, keď začal konanie o prepustení žalobcu po uplynutí stanovenej lehoty a z uvedeného dôvodu vydal nezákonné rozhodnutie.

21. Sťažovateľ ďalej poukázal na § 93 ods. 1 písm. b/, § 83 ods. 1 písm. c/ a § 134 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z. z. a konštatoval, že vo vyjadrení z 21.08.2018 žalovaný reagoval na námietku žalobcu formulovanú v žalobe z 22. marca 2017 („lehota podľa § 93 ods. 1 písm. b/ ZoŠSPV vrátane § 93 ods. 1 písm. e/ ZoŠSPV zanikla /prepadla/). Žalobca to odôvodňuje tým, že návrh na prepustenie nebol veliteľom spracovaný do 30 dní, pretože k zisteniu dôvodu (požitie alkoholického nápoje v služobnom čase) došlo už dňa 10.06.2016 a zároveň po tomto zistení jeho nadriadený prijal opatrenia voči žalobcovi (zrušenie celodennej zmeny so zbraňou ako dozorného 1. mechanizovanej brigády). Tento neskoro spracovaný návrh na prepustenie (02.08.2016) mal za následok, že prvostupňový orgán neskoro začal konanie o prepustení, a teda zanikla lehota pre rozhodnutie prvostupňového orgánu o prepustení žalobcu ako profesionálneho vojaka. Keďže k zisteniu dôvodu došlo 10.06.2016, návrh na prepustenie mal byť veliteľom spracovaný najneskôr 10.07.2016 a rozhodnuté o prepustení žalobcu malo byť najneskôr 10.09.2016. Keďže prvostupňový orgán rozhodol až 14.09.2016, dvojmesačná lehota na rozhodnutie zanikla. Tým došlo k nezákonnému vydaniu rozhodnutia nielen žalovaného, ale aj prvostupňového orgánu“) svojím tvrdením, že „veliteľ sa dozvedel o naplnení dôvodu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru až dňa 28. júla 2016, kedy mu bol doručený registratúrny záznam Vojenskej polície

Informácia o zistení disciplinárneho previnenia - G.. L.. H. B. reg. Č. VPBA-3-2-/2016-OddTO z 27.07.2016 spolu s prílohou, a to odborným vyjadrením č. 18/2016. Z vyššie uvedeného registratúrneho záznamu opisujúceho udalosti zo dňa 10. júna 2016 je zrejmé, že veliteľ nebol prítomný pri meraní alkoholu v dychu, ani o tejto skutočnosti nebol upovedomený skôr, ako mu bol doručený tento registratúrny záznam. Návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru veliteľ spracoval dňa 2. augusta 2016, teda v lehote 30 dní, odkedy zistil dôvod na prepustenie, čím považujeme vyššie uvedené tvrdenie žalobcu za ničím nepodložené a vyvrátené.“

22. Veliteľ spracoval návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka 2. augusta 2016 na základe skutočnosti, že až doručením registratúrneho záznamu Vojenskej polície „Informácia o zistení disciplinárneho previnenia - G.. L.. H. B.“ reg. č. VPBA-3-2/2016-OddTO z 27. júla 2016 spolu s prílohou, a to odborným vyjadrením č. 18/2016 dňa 28. júla 2016, sa dozvedel o vzniku dôvodu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru.

23. Vychádzajúc z doslovného znenia § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z. sa pre začatie plynutia lehoty na spracovanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru vyžaduje zistenie dôvodu na prepustenie. V danom prípade je potrebné rozlišovať vznik dôvodu na prepustenie a zistenie tohto dôvodu orgánom, ktorý má zákonom zverenú právomoc spracovať návrh na prepustenie. Dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka vznikol dňa 10. júna 2016, kedy žalobca požil alkoholické nápoje v služobnom čase. Tento deň však nie je možné automaticky považovať aj za deň, kedy veliteľ vznik tohto dôvodu zistil.

24. V tejto súvislosti sťažovateľ 1/ uviedol, že žalobca po vykonaní dychových skúšok na zistenie požitia alkoholických nápojov v služobnom čase tvrdil, že nepožil alkohol v služobnom čase, ale iba bližšie nešpecifikované po domácky vyrobené liečivo. V Zázname o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. VPBA-12/2016 OddTO z 27. júna 2016 je uvedené nasledovné: „(...) zároveň menovaný súhlasil s doktorkou, netrval na uznaní práceneschopnosti, ale v rámci vyšetrenia mu odporučila naďalej brať lieky BROMHEXIN 8 kvapky KM zn. Krovcl a JOX. Z ošetrovne išiel na ubytovňu v čase cca 11:55 hod., kde sa prezliekol a užil domáci skorocelový extrakt, t. j. skorocelové listy, cukor a 40 % vodka, cca 2-3 polievkové lyžice, ktorý užíva na problémy s dýchaním a kašľom. Potom si zobral BROMHEXIN do vrecka a išiel do zamestnania, kde pokračoval ďalej v spracovávaní dokumentácie na cvičenie, ktoré malo začať 13.06.2016 a ktorého sa mal zúčastniť. Počas práce s PC od 13:00 hod. užíval BROMHEXIN, množstvo užitého BROMHEXINU bolo asi 50 ml. (...) Kpt B. si myslí, že pozitívny výsledok počas výkonu štátnej služby mal z dôvodu užitia skorocelového extraktu v čase cca od 12:00 hod. do 12:15 hod. a taktiež z dôvodu, že po úraze nemá tretinu svojej pečene.“ Potvrdenie alebo vyvrátenie týchto jeho tvrdení bolo predmetom vyšetrovania orgánmi Vojenskej polície, teda vyšetrovania v období od 10. júna 2016 do 28. júla 2016 (do dňa doručenia spisu Vojenskej polície na Vojenský útvar 1090 Topoľčany). Z administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu nevyplýva, ani žalobcom nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že sa veliteľ o vzniku dôvodu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru dozvedel skôr ako dňa 28. júla 2016, kedy mu boli doručené podklady od Vojenskej polície, ktorá daný skutok prešetrovala, a ktorá čakala na vyhotovenie odborného vyjadrenia so záverom či u žalobcu došlo k požitiu alkoholických nápojov v služobnom čase. Zistenie prítomnosti alkoholu v krvi vykonaním dychovej skúšky ešte bez výnimky neznamená, že u dotyčného došlo k požitiu alkoholu.

25. Vzhľadom k uvedenému, v spojení s dikciou príslušných, vyššie citovaných ustanovení zákona č. 281/2015 Z. z. je podľa sťažovateľa 1/ možné konštatovať, že veliteľ nemá konať (spracovať návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru) už na základe akéhokoľvek podozrenia, že došlo k naplneniu dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru, ale až keď sú tieto dôvody riadne zistené a preukázané. Podľa názoru žalovaného uvedené vychádza zo samotného charakteru tohto opatrenia, keď prepustenie zo služobného pomeru je takým vážnym zásahom do práv a oprávnených záujmov dotknutého profesionálneho vojaka, že zákonodarca nechcel vyvolať účinky konania iba na základe podozrenia. Žalovaný zastáva názor, že keby tomu tak bolo, znenie príslušných zákonných

ustanovení by bolo iné. Na podporu uvedeného názoru žalovaný poukázal na inštitút dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby upravený v § 76 zákona č. 281/2015 Z. z., ktorý slúži na konkrétne opatrenia voči profesionálnemu vojakovi práve pri dôvodnom podozrení z konania, ktoré je dôvodom na prepustenie zo služobného pomeru. Ak sa takéto podozrenie preukáže, je veliteľ povinný spracovať návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Presne v týchto intenciách postupoval veliteľ aj v prípade žalobcu, t. j. v súlade so zamýšľaným cieľom zákonodarcu. Veliteľ môže konať iba na základe zákona a v súlade s ním. Nie je oprávnený vykladať zákon a postupovať svojvoľne. Preto je žalovaný toho názoru, že veliteľ nemohol konať inak ako konal v prípade žalobcu a návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru veliteľ spracoval v lehote 30 dní, odkedy zistil dôvod na prepustenie.

26. Žalovaný je presvedčený, že zámerom zákonodarcu formulovaným v § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z., kedy sa u veliteľa pre spracovanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru vyžaduje zistenie dôvodu na prepustenie, v žiadnom prípade nebolo nastoliť právny stav, v ktorom by mali velitelia vojenských útvarov v jednotlivých prípadoch spracovávať návrhy na prepustenie profesionálnych vojakov už pri samotnom podozrení (hlásenie, telefonické alebo osobné informovanie veliteľa), že možno došlo k naplneniu dôvodu na prepustenie. Takýto výklad § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z. by mal za následok každodenné spracovávanie návrhov na prepustenie zo strany veliteľov jednotlivých vojenských útvarov a ich následné zasielanie na príslušný služobný úrad (napr. Personálny úrad Ozbrojených síl SR), ktorého príslušný funkcionár je v zmysle zákona č. 281/2015 Z. z. oprávnený rozhodnúť o prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka (a teda spracovať personálny rozkaz o prepustení), a to bez toho, aby velitelia vojenských útvarov disponovali určitými relevantnými informáciami o možnom vzniku dôvodu na prepustenie.

27. K tvrdeniu žalobcu, že dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vedel veliteľ už 10.06.2016, pretože voči žalovanému okamžite prijal príslušné opatrenia, považuje žalovaný za účelové a irelevantné, pretože, ako žalobca sám skonštatoval v žalobe 22.03.2017 „jeho nadriadený prijal opatrenia voči žalobcovi“, z čoho je zrejmé, že príslušné opatrenia voči nemu neprijal veliteľ, ale len jeho priamy nadriadený.

28. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na obdobnú právnu vec, ktorú prejednával Najvyšší súd Slovenskej republiky a ktorej výsledkom bol rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/66/2014 z 10. septembra 2015, v zmysle ktorého „(...) Čo sa týka námietky žalobcu - nedodržanie lehoty na doručenie rozhodnutia v zmysle § 195 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. a jeho argumentácie, že lehota na jeho prepustenie uplynula už v utorok dňa 17.04.2012, najvyšší súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty je podstatné, kedy nadriadený dôvod prepustenia zistil, pričom je potrebné zároveň rozlišovať, že nadriadeným v zmysle citovaného zákona nie je každý služobný funkcionár, ale iba ten, ktorý je oprávnený voči nemu prijať personálne alebo disciplinárne opatrenia. Rovnako získanie relevantných overiteľných informácií o dôvodoch prepustenia možno považovať za kvalifikované zistenie v zmysle zákona.

29. Za okamih zistenia porušenia služobnej prisahy, vyžadovaný v zákone, nepostačuje okamih zistenia takéhoto porušenia, ale aj dostatočne zistený súhrn poznatkov o skutočnostiach, ktoré sú mu vytýkané, a to orgánom určeným vo vnútornej štruktúre PZ na prešetrenie sťažností na príslušníkov PZ. Hlásenie či telefonické, alebo osobné informovanie o tom, že došlo k neprimeranému zásahu zo strany žalobcu či nezákonnému postupu policajta, nie je informáciou, ktorá umožňuje čo i len predbežné zhodnotenie konania policajta, teda úsudok, že jeho účasťou bol naplnený právny dôvod k prepusteniu zo služobného pomeru. Subjektívna lehota začína nadriadenému plynúť až po tom, čo obdržal informáciu z inšpekčného odboru, to aj napriek tomu, že nadriadený disponoval už určitými informáciami o možno protiprávnom konaní policajta. Súd sa preto nestotožňuje s námietkou žalobcu, že napadnuté rozhodnutie, ktoré mu bolo doručené dňa 20.04.2012, bolo vydané po uplynutí lehoty uvedenej v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z.

30. Podľa § 192 ods. 5 predmetného zákona o prepustení policajta z dôvodov uvedených v ods. 1 písm.

d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, kedy nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení aj doručiť. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vrátane dôkazového materiálu bol doručený Ministrovi vnútra SR, ktorý je podľa čl. 2 písm. o/ bod 2 nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 174/2010 o rozsahu pôsobnosti nadriadených vo veciach so služobného pomeru v štátnej službe príslušníkov PZ (personálna pôsobnosť) jediný oprávnený zistiť dôvod prepustenia a rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. zo dňa 11.04.2012. Koniec uvedenej subjektívnej lehoty, v ktorej bolo potrebné rozhodnutie žalobcovi doručiť, je ohraničený dátumom 11.06.2012. Subjektívna lehota na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bola teda dodržaná. Dodržaná bola taktiež aj objektívna lehota. Pokiaľ žalobca namietal vydanie prvostupňového rozhodnutia po uplynutí subjektívnej lehoty v zmysle § 192 ods. 5 zákona, najvyšší súd sa stotožnil s právnym hodnotením vykonaným krajským súdom, na ktorého obsah odkazuje. Nadriadeným, ktorého má na mysli § 192 ods. 5 zákona je minister vnútra, keď len tento je oprávnený rozhodovať o prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona. V zmysle § 193 ods. 1 citovaného zákona návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru. Ustálená judikatúra (sp. zn. 7Sž/152/00, 4Sž/117/03, 6Sž/69/95, 6Sž/13/01, 6Sž/127/03) k tejto otázke zaujala jasné stanovisko. Je potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca odkazoval na rozhodnutie sp. zn. 8Sžo/163/2009, toto bolo vývojom judikatúry prekonané neskoršími rozhodnutiami (sp. zn. 5Sžo/144/2010, 5Sžo/26/2011), preto naň najvyšší súd neprihliadal. Súd poukazuje, na rozdiel medzi bezprostredne nadriadeným policajta, ktorý spracúva návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru a nadriadeným oprávneným rozhodnúť o prepustení policajta. Lehota na rozhodnutie plynie tomu nadriadenému, ktorý rozhoduje o prepustení policajta zo služobného pomeru (Minister vnútra SR) a nie bezprostredne nadriadenému, ktorým bol riaditeľ OR PZ Vranov nad Topľou. Konania uvedeného v dôvodovej časti napadnutého rozhodnutia sa žalobca dopustil v období najmenej od mesiaca apríl 2011 do 7. februára 2012. Príslušný nadriadený sa o tomto konaní dozvedel najneskôr dňa 17.02.2012. Návrh na prepustenie žalobcu spolu so zadováženými dôkazmi bol Ministrovi vnútra SR, ktorý je jediný oprávnený zistiť dôvod prepustenia a rozhodnúť o prepustení z dôvodu uvedeného v ustanovení oprávnený zistiť dôvod prepustenia a rozhodnúť o prepustení z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., doručený dňa 11.04.2012. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 16.04.2012 a žalobcovi doručené 20.04.2012. Je teda nepochybné, že zákonné lehoty na prepustenie žalobcu ustanovené v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. boli dodržané.“

31. Sťažovateľ 1/poukázal na § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností, a teda v zmysle tejto zásady zákonnosti pre správne orgány v konaní a pri vydaní rozhodnutí vyplýva požiadavka zachovávať procesné predpisy, ako aj predpisy hmotnoprávne, ktoré sa vzťahujú na predmetnú právnu vec. Mal za to, že prvostupňový správny orgán, ako aj náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR postupovali v intenciách zákonnej dikcie a tento postup náležite odôvodnili.

32. Zákonné limity určené zákonodarcom určujú mantinely aj v rámci rozhodovacej pôsobnosti správnych orgánov.

33. Vzhľadom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. ÚS 127/07-21 zo 6. júna 2007, z ktorého vyplýva, že „úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy,“ zastávame názor, že rozhodnutie z 12. januára 2017, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie z 14. septembra 2016, obsahujú všetky formálne a obsahové zákonné náležitosti, najmä ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutí, akými úvahami sa správne orgány riadili pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali. Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR, ako aj prvostupňový správny orgán v predmetnej právnej veci postupovali v intenciách príslušných zákonných noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností

vyvodili aj správne právne závery. Žalobcom napadnuté rozhodnutia považuje sťažovateľ 1/ za zrozumiteľné a náležite odôvodnené a má za to, že v predmetnom prípade nebol dôvod na zrušenie napadnutého meritórneho rozhodnutia.

34. Proti doplnčiacemu rozsudku správneho súdu čl. 221 spisu, vydaného dňa 29.07.2020 podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj „sťažovateľ 2/), podaním zo dňa 02.09.2020, čl. 233 spisu, v ktorej konštatoval, že žalovaný 1/ a 3/ sú pasívne legitimovaní v spore a nesúhlasí s názorom správneho súdu, že voči žalovaným 1/ a 3/ bolo potrebné konanie zastaviť. Kasačná sťažnosť bola podaná z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď správny súd v doplnujúcom rozsudku posúdil nesprávne otázku pasívnej legitimácie žalovaných 1/ a 3/.

III.

Vyjadrenia ku kasačným sťažnostiam

35. Ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 03.03.2020, z ktorého vyplýva, že žalobca súhlasí s rozhodnutím krajského súdu - s jeho výrokovou časťou a považuje rozhodnutie za vecne správne, preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a aby priznal žalobcovi trovy kasačného konania.

36. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 28.09.2020, z ktorého vyplynulo, že ustálenie subjektov konania zo strany žalobcu, ani zo strany krajského súdu v Žiline nepovažuje za správne, a to ani v rozsudku z 24.04.2019, ani v doplnčiacom rozsudku z 29.07.2020.

IV.

Konanie na kasačnom súde

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

38. Kasačný súd sumarizuje, že v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, čl. 171 spisu, bol v záhlaví označený žalovaný - Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky a tomuto žalovanému bol aj rozsudok doručovaný, a to dňa 16.05.2019, čl. 176 spisu. V správnej žalobe boli označení ako žalovaný 1/ Slovenská republika v zast. Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, ako aj žalovaný v rade 3/ Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, tak ako žalovaných 1/, 2/, 3/ v správnej žalobe označil žalobca. Žalovaným v rade 1/ a 3/, tak ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, rozsudok čl. 171, bol doručený až po vydaní doplnujúceho rozsudku (čl. 262, 263 dňa 04.12.2020).

39. Kasačná sťažnosť proti rozsudku č. l. 171 bola podaná podaním zo dňa 13.06.2019, Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, čl. 193 spisu (ako zástupcom Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorý v záhlaví rozsudku bol ako žalovaný označený a ktorému bol aj rozsudok čl. 171 doručovaný (pozn. kasačného súdu). Po vrátení spisu z Krajského súdu v Žiline na doplnenie súdneho rozhodnutia, bol vo veci vydaný doplnujúci rozsudok, č. l. 221 spisu, v záhlaví ktorého je označený žalovaný v rade 2/ Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky a súčasťou záhlavia rozsudku, pôvodne čl. 171 spisu, je aj žalovaný v rade 1/ Slovenská republika v zast. Ministerstvom obrany Slovenskej republiky a žalovaný v rade 3/ Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Doplnujúci rozsudok bol doručovaný všetkým účastníkom konania, žalovaným 1/, 2/, 3/, ktorí boli označení v správnej žalobe, ako aj právnenému zástupcovi žalobcu.

40. Proti doplnujúcemu rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca č. I. 233 spisu, ktorý mal za to, že výrok v doplnujúcom rozsudku a postup vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 3/ je nesprávny, keď konanie voči žalovanému 1/ a 3/ Krajský súd v Žiline zastavil.

41. Kasačnú sťažnosť podalo Ministerstvo obrany Slovenskej republiky ako zástupca všetkých žalovaných 1/, 2/ a 3/, nielen v mene Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorý bol označený ako žalovaný v rozsudku čl. 171 spisu, ale aj za žalovaného 1/ Ministerstvo obrany Slovenskej republiky ako zástupca Slovenskej republiky a žalovaného 3/ Náčelník Generálneho štábu Slovenskej republiky. Najvyšší súd mal preukázané, že ministerstvo obrany zastupovalo v konaní žalovaných v rade 1/, 2/, 3/ (§ 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z. a Organizačného poriadku ministerstva obrany (viď aj podanie Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 09.03.2021).

42. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-185/2016-PravO zo dňa 12.01.2017. Toto rozhodnutie bolo predmetom súdneho prieskumu pred správnym súdom. Proti rozsudku správneho súdu čl. 171 mohol podať kasačnú sťažnosť Ministerstvo obrany Slovenskej republiky ako zástupca Slovenskej republiky, ale aj ako zástupca generálneho štábu a náčelníka generálneho štábu, čo aj urobil, viď vyjadrenie Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 09.03.2021, doručené dňa 10.03.2021 na kasačný súd.

43. Keďže rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu nevydal minister obrany ani ministerstvo obrany, žalovaný v rade 1/, tak ako je označený v správnej žalobe, v súlade s označením v rozsudku správneho súdu, v spojení s doplniacím rozsudkom (tento subjekt), ako žalovaný 1/, nemohol účinne napadnúť kasačnou sťažnosťou rozsudok správneho súdu č. I. 171 spisu, keď žalovaný v rade 1/ Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, nebol pasívne legitimovaný v konaní, ktorého predmetom súdneho prieskumu nebolo rozhodnutie tohto subjektu. Vo vyjadrení k správnej žalobe z 21.08.2018, ktoré podalo Ministerstvo obrany Slovenskej republiky a poverená štátna zamestnankyňa Služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky, M. I. Š.Ý., okrem iného poukázalo, že orgánom, ktorý má pasívnu legitímáciu v súdnom prieskume, a aj ktorého rozhodnutie bolo predmetom súdneho prieskumu je Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky a nie Slovenská republika zast. Ministerstvom obrany Slovenskej republiky. Potom aj záver správneho súdu v doplniacom rozsudku č. I. 221 spisu, že neboli splnené podmienky vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ na súdny prieskum správnou žalobou napadnutého rozhodnutia, bol vecne správny.

44. V súvislosti s nedostatkom vecnej pasívnej legitímácie kasačný súd uvádza, že o daný stav ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaným), nositeľom povinnosti, o ktorú v konaní ide nie je. Kým aktívna/pasívna vecná legitímácia je stav plynúci z hmotného práva, existencia procesných podmienok je predpokladom vzniku procesného právneho pomeru. Existencia nedostatku procesnej podmienky nebráni správne súdu, aby pokračoval v už začatom konaní, nemôže však vo veci meritórne rozhodnúť. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí súd najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, pristúpi k zastaveniu konania. Nakoľko v danom prípade išlo o neodstrániteľnú vadu konania, krajský súd vo vzťahu k žalovanému 1/ a 3/ správne zastavil konanie podľa § 99 písm. b/ SSP.

45. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, ktoré v konaní zastupovalo žalovaných 1/, 2/, 3/, namietalo pasívnu legitímáciu aj Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky a tvrdilo, že pasívne legitimovaným subjektom je Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

46. Preskúmané rozhodnutie bolo vydané, tak ako vyplýva aj z jeho označenia v záhlaví rozhodnutia, ako aj označenia osoby, ktorá za Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky uvedené rozhodnutie podpísala (náčelník generálneho štábu L. O. O.), ako rozhodnutie Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

47. Kasačný súd konštatuje, že na označenie pasívne legitimovaného subjektu postačuje označenie Generálny štáb Ozbrojených síl, keď rozhodnutie náčelníka generálneho štábu, podpísané týmto náčelníkom, je rozhodnutím Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Pokiaľ správny súd konal a zrušil rozhodnutie náčelníka generálneho štábu a v rozsudku za žalovaného označil Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky (a nie náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky) nejedná sa o pochybenie zo strany správneho súdu, ktorým by správny súd nekonal so žalovaným správnym orgánom. V obdobných veciach - označovanie ministerstva namiesto konkrétneho ministra, alebo iného orgánu (ako žalovaného správneho orgánu), ustálená judikatúra akceptuje (Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok sp. zn. 8Sžo/6/2010 z 30.09.2010 a uznesenie sp. zn. 4Sžo/19/2011 z 13.07.2011). Označenie žalovaného krajským súdom v rozsudku čl. 171, v spojení s doplňujúcim rozsudkom čl. 221 spisu - Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky, ako žalovaného, je podľa názoru kasačného súdu, v súlade s právnou úpravou a judikatúrou, keď náčelník generálneho štábu je vedúcim služobného úradu podľa čl. 2 písm. a/ služobného predpisu Hlavný služobný úrad č. 98 zo dňa 16.12.2015. Tieto služobné úrady boli vytvorené v súlade s § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z., keď služobný úrad na účely tohto zákona je organizačná zložka Ozbrojených síl Slovenskej republiky, na ktorej čele je náčelník generálneho štábu, ktorého kompetencie sú vymedzené v čl. 4 tohto služobného predpisu. Z čoho vyplýva, podľa názoru kasačného súdu, že nemožno akceptovať názor, že pasívnu legitimáciu v konaní nemá žalovaný v rade 2/ a že jeho označenie namiesto označenia žalovaného 3/ bráni meritórnemu prejednaniu veci. Kasačný súd je toho názoru, že správny súd postupoval správne, keď konal a rozhodol vo veci prieskumu rozhodnutia, ktoré vydal náčelník generálneho štábu a pokiaľ označil za žalovaného generálny štáb ozbrojených síl, tak označil subjekt - správny orgán, ktorý vo veci konal a rozhodol a za ktorý je kompetentný konať (za generálny štáb ozbrojených síl) náčelník generálneho štábu. Potom nie je možné akceptovať názor ministerstva obrany, ktorý zastupoval žalovaných 1/, 2/, 3/ v konaní, že pasívne legitimovaný je výlučne náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky - žalovaný v rade 3/ a nie je možné považovať vo veci za pasívne legitimovaného žalovaného v rade 2/.

48. Záverom k tejto otázke kasačný súd zdôrazňuje, že pokiaľ je označený ako správny orgán náčelník generálneho štábu alebo Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky, obe označenia považuje, vzhľadom aj na ustálenú judikatúru v tomto smere, kasačný súd za správne, keď Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky má kompetenciu rozhodovať o služobných záležitostiach a v mene tohto subjektu koná a rozhoduje náčelník generálneho štábu.

49. Z tohto pohľadu nie je možné v tomto smere považovať za nesprávne právne posúdenie veci zo strany správneho súdu konanie a rozhodovanie vo veci, vo vzťahu k žalovanému v rade 2/.

50. Vzhľadom na uvedené pristúpil kasačný súd k meritórnemu prejednaniu kasačnej sťažnosti, ktorá bola podaná Generálnym štábom Ozbrojených síl Slovenskej republiky - žalovaným v rade 2/ proti rozsudku správneho súdu čl. 171, v spojení s doplňujúcim rozsudkom čl. 221 spisu, prostredníctvom zastupujúceho subjektu Ministerstva obrany Slovenskej republiky - ďalej aj kasačný sťažovateľ 1/.

51. V konaní bolo potrebné posúdiť či krajský súd, ktorý zrušil rozhodnutie správneho orgánu, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 6477 zo dňa 14.09.2016, z dôvodu, že nebola dodržaná subjektívna lehota 30 dní od zistenia dôvodu na prepustenie zo strany príslušných správnych orgánov, vec správne právne posúdil.

52. Právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť

fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku, ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

53. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

54. V tomto smere kasačný súd konštatuje, vzhľadom na obsah administratívneho spisu, preskúmaných rozhodnutí správnych orgánov, vydaných v inštančnom postupe a skutkových okolnosti veci, že nie je možné vychádzať striktnie od dátumu 10.06.2016, odkedy, podľa Krajského súdu v Žiline, začala plynúť subjektívna lehota na zistenie dôvodu na prepustenie, kedy bolo u žalobcu zistené požitie alkoholického nápoja na služobnom pracovisku. Skutkové okolnosti preukazujú, že 10.06.2016 bolo zistené u žalobcu porušenie základnej povinnosti profesionálneho vojaka - požitie alkoholického nápoja v službe. Návrh na prepustenie bol spracovaný 02.08.2016 a podľa správneho súdu - lehota na podanie návrhu uplynula 10.07.2016, z tohto dôvodu podľa správneho súdu nebola dodržaná subjektívna lehota 30 dní od zistenia dôvodu na prepustenie, keď návrh na prepustenie žalobcu bol spracovaný a predložený 05.08.2016.

55. Z informácií, ktoré boli známe dňa 27.07.2016 a boli doručené 28.07.2016 Vojenskému útvaru 1090, Topoľčany, bolo zrejmé, že podozrenie na pozitívnu skúšku alkoholu v krvi zistili orgány, ktoré kontrolovali požitie alkoholu u žalobcu, Vojenská polícia Bratislava a Policajný zbor SR, dychovou ako aj opakovanou skúškou, keď bolo 10.06.2016 potvrdené konkrétne množstvo zisteného alkoholu v krvi žalobcu. Preverovanie skutočností, na základe ktorých sa nachádzal žalobca na svojom určenom pracovisku a preverovanie jeho obrany a tvrdení, že predpokladal, že bude PN, mal bolesti zubov a skutkové okolnosti, ktorými odôvodňoval alkohol v krvi (vypitie skorocelového sirupu na bolesť zubu, Bromhexinu, a to deň pred dychovými skúškami), návšteva lekárky a všetky skutkové okolnosti, ktoré žalobca na svoju obranu uvádzal aj v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, boli dôvodom na následne vypracovanie odborného vyjadrenia vo veci č. 18/2016 zo 07.07.2016, MUDr. Lýdiou Šlosárovou, znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia. Práve odborné vyjadrenie preverovalo či žalobcom uvádzané skutkové okolnosti mohli ovplyvniť dychovú skúšku a zistenú hladinu alkoholu v krvi žalobcu, pričom toto dokazovanie nepotvrdilo obranu a tvrdenia žalobcu, ktorými sa bránil a ktoré mali spôsobiť pozitívny nález alkoholu v krvi. Vzhľadom na tieto konkrétne skutkové okolnosti veci je potrebné konštatovať, že až preverením obrany žalobcu, ktorá bola preverená nariadením odborného vyjadrenia znalca, mohlo byť jednoznačne preukázané, čo spôsobilo (nespôsobilo) alkohol v krvi žalobcu, a preto až po vypracovaní odborného vyjadrenia znalca zo dňa 07.07.2016 a jeho doručení Vojenskému útvaru 1090 Topoľčany, sa do sféry veliteľa útvaru žalobcu dostali skutočnosti preukazujúce jednoznačnú pozitivitu na alkohol v krvi žalobcu počas služby v ozbrojených silách.

56. Lehota 30 dní mohla plynúť od doby, kedy sa v preskúmanej individuálnej skutkovej situácii žalobcu, zistenia obsiahnuté v odbornom vyjadrení znalca, boli spôsobilé dostať do sféry pôsobenia veliteľa žalobcu, nie hocikoho, ale veliteľa 1. mechanizovanej brigády, veliteľ Vojenského útvaru 1090,

Topoľčany, ktorý neinicioval kontrolu na pracovisku žalobcu či došlo k požitiu alkoholu (kontrolu inicioval Náčelník štábu VÚ Topoľčany a zástupca náčelníka štábu (A. a N.). Veliteľ Vojenského útvaru 1090, Topoľčany, G. (zástupca veliteľa T., A.), pri kontrole žalobcu na pracovisku na požitie alkoholických nápojov nebol (tieto závery nevyplývajú z obsahu administratívneho spisu), s poukazom na obsah listu z 27.07.2016. Potom nie je možné konštatovať, že by lehota, v ktorej bol povinný správny orgán návrh na prepustenie spracovať a bol predložený (subjektívna lehota 30 dní od zistenia dôvodu na prepustenie), nebola dodržaná, tak ako konštatoval správny súd v bode 15 rozsudku.

57. Podľa názoru kasačného súdu správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď nevychádzal z konkrétnych skutkových okolností veci.

58. Kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4Sžo/66/2014 zo dňa 10.09.2015, v ktorom najvyšší súd konštatuje v tomto rozhodnutí, ktoré sa týka príslušníka Policajného zboru SR a venuje sa otázke okamihu zistenia porušenia služobnej prísahy, uvedená vec a závery najvyššieho súdu v tejto veci sú aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec. Vo veci sp. zn. 4Sžo/66/2014, najvyšší súd, okrem iného konštatuje: „Pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty je podstatné, kedy nadriadený dôvod prepustenia zistil, pričom je potrebné zároveň rozlišovať, že nadriadeným v zmysle citovaného zákona nie je každý služobný funkcionár, ale iba ten, ktorý je oprávnený voči nemu prijať personálne alebo disciplinárne opatrenia. Rovnako zistenie relevantných, overiteľných informácií o dôvodoch prepustenia možno považovať za kvalifikované zistenie v zmysle zákona. Za okamih zistenia porušenia služobnej prísahy, vyžadovaný v zákone, nepostačuje okamih zistenia takéhoto porušenia, ale aj dostatočne zistený súhrn poznatkov o skutočnostiach, ktoré sú mu vytýkané, a to orgánom určeným vo vnútornej štruktúre PZ na prešetrenie sťažností na príslušníkov PZ. Hlásenie či telefonické, alebo osobné informovanie o tom, že došlo k neprimeranému zásahu zo strany žalobcu, či nezákonnému postupu policajta nie je informáciou, ktorá umožňuje čo i len predbežné zhodnotenie konania policajta, teda úsudok, že jeho účasťou bol naplnený právny dôvod prepustenia zo služobného pomeru. Subjektívna lehota začína nadriadenému plynúť až potom, čo obdržal informáciu z inšpekčného odboru, a to napriek tomu, že nariadený disponoval už určitými informáciami o možnom protiprávnom konaní policajta.“

59. V súlade s vysloveným právnym názorom, ktorý riešil obdobnú vec, kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci až preverením obrany žalobcu, ktorý tvrdil, že dôvodom pozitívnej skúšky na alkohol nebol alkohol v krvi ako taký, ale požitie liekov alebo iných prípravkov v súvislosti s jeho zdravotným stavom a uvádzanie skutkových okolností, ktoré uviedol aj v odvolaní voči prvostupňovému správne rozhodnutiu, mohli byť ustálené zistené skutkové okolnosti veci. Obrana žalobcu bola vyvrátená znalcom - odborným vyjadrením č. 18/2016 zo 07.07.2016, ktorý sa dostal do sféry pôsobenia subjektu, ktorý bol kompetentný konať a rozhodnúť o personálnych otázkach žalobcu, vrátane skončenia služobného pomeru žalobcu, 28.07.2016. Potom nie je možné sa stotožniť s názorom správneho súdu, ktorý konštatoval, že lehota podľa § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z. (návrh na prepustenie), začala plynúť od 10.06.2016, kedy bolo u žalobcu zistené požitie alkoholických nápojov v službe a skončila dňom 10.07.2016. Tento záver nie je možné akceptovať vzhľadom na skutkové okolnosti veci, ktoré ani správny súd, pri hodnotení splnenia zákonnej podmienky, podľa § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z. z., vo väzbe na zistené skutkové okolnosti veci, riadne, v dôvodoch rozsudku, vyhodnocoval.

60. Z dôvodov kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok správneho súdu postupom podľa § 462 ods. 1 SSP a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

61. Krajský súd je vysloveným právnym názorom kasačného súdu viazaný a bude povinný v ďalšom konaní z neho vychádzať a vysporiadať sa so všetkými (ostatnými) žalobnými bodmi, uvádzanými v podanej správnej žalobe a svoje rozhodnutie riadne zdôvodniť.

62. Vzhľadom na uvedené dospel kasačný súd k názoru, že kasačná sťažnosť žalovaného v rade 2/

(sťažovateľ 1/) bola podaná dôvodne, preto zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil vec správneému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Kasačnú sťažnosť žalobcu (sťažovateľ 2/), voči doplňujúceému rozsudku správneho súdu v spojení s rozsudkom správneho súdu čl. 171 spisu vyhodnotil ako nedôvodnú, keď dospel k záveru, že pokiaľ správny súd konal a rozhodol vo veci zrušenia služobného pomeru vo vzťahu ku Generálnemu štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, tento postup je súladný so zákonom, potom postup správneho súdu voči ostatným žalovaným, vyjadrený v doplňujúcom rozsudku, je vecne správny. Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správneému súdu na nové konanie a rozhodnutie, nevzhliadol dôvod na rozhodovanie o kasačnej sťažnosti žalobcu podanej proti doplňaciemu rozsudku, keďže zrušením napadnutého rozsudku sa zrušuje aj bezprostredne s ním spojený doplňací rozsudok.

63. V novom rozhodnutí rozhodne správny súd aj o náhrade trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.